

європейських стандартів і дасть можливість зробити її зручнішою для мешканців, привабливим для туристів, зокрема з активним способом пересування.

Перелік використаних джерел

1. Відпочинок в Карпатах [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.karpaty.info/ua/uk/if/vh/verkhovyna/routes/>
2. Концепцію розвитку велосипедного руху в місті Івано-Франківську [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.mvk.if.ua/prorish/25462>

УДК: 796.5+659.1

Оришко С.П., к.п.н., доцент,
завідувач відділенням за спеціальністю,
ВСП «Івано-Франківський фаховий коледж фізичного виховання
національного університету фізичного виховання і спорту України».

ПРОФЕСІЙНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ІНСТРУКТОРА З АКТИВНИХ ВИДІВ ТУРИЗМУ ТА РЕКРЕАЦІЇ ЙОГО ОРІЄНТАЦІЯ НА РЕЗУЛЬТАТ У СВОЇЙ РОБОТІ

Висока професійна результативність у роботі інструктора з активних видів туризму та рекреації набувається шляхом опанування теоретичних знань, методів, форм та практичної складової галузі, що призводить до майстерності у цій справі. Майстерність – це почерк професіонала у відповідній галузі. Майстерність – інструктора з активних видів туризму та рекреації відображається у його прагненні та умінні передачі інформації, знаннями та продуктивно їх експлуатувати для досягнення успіхів. Ключовим індикатором майстерності інструктора є його компетентність, яка набувається шляхом здобуття знань, що передбачає орієнтацію інструктора у мінливих умовах та успішну здатність приводити у відповідність свою роботу новими реаліями повсякденного життя.

Професійна компетентність означає уміння долати труднощі у професійній роботі інструктора під час виконання своєї діяльності. Труднощі залежать від рівня підготовленості та компетентності інструктора. Також ключовим фактором є освітня, моральна, психологічна та практичні підготовленості інструкторів активних видів туризму та рекреації. У процесі набуття знань умінь та навичок інструкторів можна виділити три компоненти:

- 1) ціннісно-орієнтаційний (установка інструктора на необхідність вирішення фахових задач);
- 2) теоретично-практичні знання з природи, краєзнавства, історії, формування та прокладання маршрутів, надання першої домедичної допомоги, рятувально-пошукових навичок, оволодіння різними видами

активного туризму та рекреації, умінням організувати та проводити дозвілля з рекреантами; опанування знань роботи з мапами, мобільними додатками та GPS програмами, організація та проведення навчально-польових зборів, симуляції, тощо;

- 3) оперативно-процесуальний (ступінь сформованості у інструктора кваліфікаційної бази, організаційних здібностей та навчально-польових навиків).

Однак підготовленість інструктора включає подальший пошук до самовдосконалення. Інформативність інструктора у результативності його роботи це один із шляхів підвищення його компетентностей.

Актуальні первинні показники компетентності інструктора набуваються і обговорюються в закладі освіти. Показники ефективності та фахової компетентності інструктора моніторяться Державною службою якості освіти та освітніми програмами. Актуальні проблеми підготовки високо кваліфікованих інструкторів обговорюють у колективах коледжу та на Раді роботодавців та стейкхолдерів. Професійна інструкторська діяльність досягається визначенням основних показників, за якими орієнтуємося щодо результативності роботи. До таких показників можна віднести:

- 1) покращення кількісних та якісних показників освітньої діяльності (теоретична та практична підготовки);
- 2) система підготовки інструкторів з активних видів туризму (врегулювання співвідношення теоретичного та практичного навчання, розробка);
- 3) ефективна організація освітнього процесу, відкритість, доступність, цінність поданого матеріалу;
- 4) результат ефективного проведення організації з навчань активним видам туризму та рекреації (навчання із професіоналами – практиками), емоційний чинник;
- 5) ефективна комунікація між учасниками освітнього процесу та роботодавцями, справедливе і моральне ставлення до міжособистісних відносин.

Інструктор з активних видів туризму та рекреації – це стимулятор пошуку істин раціональним методом, натхненник інтелектуальних та навантажувальних занять, людина що випереджає зміст та мету освітнього процесу. Від компетентнісного інструктора споживачі очікують толерантність, професіоналізм у фаховій справі, культуру спілкування, обізнаність в краєзнавстві та екологічно свідомого споживача природних ресурсів. Мета застосування активних методів що потребують креативного, творчого підходу до освітнього процесу формують ефективну систему підготовки інструкторів з активних видів туризму та рекреації.

Отже, компетентність – це продукт фахової професійної освіти, в основі якої зосереджено орієнтація та ефективний зовнішній результат. Результат зводиться до відповідних знань, умінь, навичок, саморозвитку та потребі досягати задоволення очікувань споживачів інструкторської послуги. Компетентний фахівець не встановлює собі обмежені рамки щодо якісної

організації та обслуговування рекреантів, а дотримується відповідних якісних стандартів визначених статусом висококваліфікованого виконавця.

Перелік використаних джерел

1. Айзенбарт М. Сутність понять «компетентність» і «компетенція» в сучасній науковій парадигмі. Молодь і ринок. 2017. № 3. С. 88–92.
2. Галіцан О., Койчева Т., Курлянд З. Фасилітаційна компетентність викладача вищої школи як суб'єкта педагогічної діяльності. Науковий вісник Південноукраїнського національного педагогічного університету імені К. Д. Ушинського, 2019. № 4(129). С. 84–89.
3. Коцур С. Формування професійної компетентності майбутніх викладачів професійного навчання як педагогічна проблема сучасності. Virtus, 2017. № 14. С. 71–73.
4. Цибулько В. Комунікативна компетентність у контексті професійної діяльності соціального працівника. Молодь і ринок, 2015. № 12. С. 31–37.
5. Foksha O. Methodological recommendations for formation of facilitative competence of future teachers of humanities in institutions of higher education. Modern Tendencies in the Pedagogical Science of Ukraine and Israel: the way to integration, 2018. 9. С. 61–65.

УДК 910.4

Осадча А. С., учениця 10 класу (групи Л-22),
Івано-Франківський науковий фізико-технічний ліцей
Івано-Франківської обласної ради
Побігун О.В., канд.геогр.н., доцент кафедри
туризму, рекреації та регіонального розвитку,
Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу.

ДОСЛІДЖЕННЯ РОЗВИТКУ СПЕЛЕОТУРИЗМУ В ТЕРНОПІЛЬСЬКІЙ ОБЛАСТІ

Спелеотуризм є унікальним напрямком, що поєднує дослідження природи, історії та культури. Поєднує в собі дух пригод, фізичну активність та дослідження, і це виклик для тіла та розуму, який приносить справжнє задоволення. Дослідження та популяризація спелеотуризму допомагають розвивати відповідальний туризм, враховуючи екологічні виклики та необхідність захисту природи. Тернопільська область є унікальним регіоном, який славиться своїми гіпсовими печерами. Ці підземні скарби зберігають унікальні кристалічні утворення, ландшафти та екосистему. Спелеотуризм дозволяє познайомитися з цими природними багатствами, не завдаючи їм шкоди.

Спелеотуризм є популярним видом туризму через свої переваги: